

Landets økonomiske Forhold. Jeg foretrækker derfor at følge Finanslovkommissionen. Angaaende Søofficerernes Rejser siger den højtærede Minister, at han absolut maa have disse 2,000 Kr., ellers kan han ikke føre Tilsyn; men der er paa denne Konto, selv om de 2,000 Kr. stryges, endnu 20,000 Kr. tilbage, og jeg skulde tro, at Ministeren for de 20,000 Kr. kan faa alt, hvad han har Brug for af Tilsynsrejser. For øvrigt gældtet der med Hensyn til disse 2,000 Kr. det samme som om den forrige Bevilling. Finanslovkommissionen kendte meget godt disse Grunde, men alligevel foreslog den at stryge de 2,000 Kr., idet den mente, at 20,000 Kr. vare tilstrækkeligt til Opfyldelse af disse Formaal.

Der er dernæst en Bevilling, der staar i et vist Forhold til Kommissionen, fordi den har været berørt der. Det er Bevillingen angaaende Bornholms Væbning. Der har den højtærede Minister gennemført en Lov om i Aar at holde de Manøvrer, der ikke bleve holdte i Fjor. Vi have ikke tiltraadt dette Forslag, fordi vi fandt den højtærede Ministers Fremgangsmaade højst forkastelig. Finanslovkommissionen foreslog at ophæve Væbningen, i Stedet derfor foreslaar Ministeren, at det, der er sparet ved, at Manøvrerne ikke afholdtes i Fjor, skal anvendes i Aar. Vi have ikke tiltraadt Ændringsforslaget, men da Loven nu er vedtagen, agte vi ikke at stemme mod det.

Af andre Bevillinger er der de Bevillinger, der nu ere overførte paa det ordinære Budget. Den højtærede Forsvarsminister siger, at de have altid været ordinære. I 17—18—19 Aar har Folketinget Aar efter Aar givet disse Bevillinger og derved gjort dem ordinære. Nej, det har Folketinget ikke gjort, Folketinget har ved at bevilge det samme Beløb i 19 Aar hævdet, at mere vilde de ikke yde ekstra. Den højtærede Minister ved meget godt, at der er blevet knuppet af og skaaret bort under de konstitutionelle Kampe paa denne Sum. Man vilde ikke give mere end dette ekstraordinært. Naar nu Ministeren paa een Gang, efter at vi have faaet en overordentlig stor Udvidelse af hele vort militære Budget, vil flytte ekstraordinære Bevillinger til et Beløb af 207,000 Kr. over paa det ordinære Budget, bidrager han derved paa ny til Militærudgifternes Forøgelse, thi ingen, der kender Militærvæsenet og vor militære Politik's Historie, vil tvivle om, at den Omstændighed, at der i nogle Aar opstaar en Konto for ekstraordinære Bevillinger, der staar tom, vil blive benyttet saavel af Militærvæsenet som af de Politikere, der støtte

det, til at fremme og begrunde nye Krav om ekstraordinære Midler, hvis da ikke det ønskelige indtræder, at der kommer en anden Retning i vor Politik med Hensyn til de militære Bevillinger.

Den højtærede Minister siger, at de 4 Mill. maa vi bevilge, fordi Loven er vedtagen. Jeg vilde gerne spørge ham om, hvor i Forsvarslovene staar der noget som helst, der nødvendiggør, at vi i Aar bevilge disse 4 Mill. til Befæstningsanlæg ved København og Masnedø? Der staar intet som helst derom. Folketinget staar fuldstændig frit med Hensyn til, om der i Aar vil bevilge disse Beløb eller ej. Der staar kun i Loven, at disse Beløb ere tænkte anvendte i en 8-aarig Periode. Der er lang Tid tilbage deraf. Der staar intet om, at det i Aar, umiddelbart efter, at det er oplyst, at der er 5 Mill. til Raadighed endnu af den tidligere Bevilling, skal føjes 4 Mill. til. Det er aldeles ikke tænkeligt, at disse 9 Mill. kunne anvendes i den Periode, hvorfor de søges bevilgede. Hvorfor vil da den højtærede Minister paa et Tidspunkt, hvor man er i Færd med at paalægge Befolkningen store nye Skatter bl. a. under Henvi sning til den nu forelagte Finanslov, forværre Tilstanden ved at opføre 4 Mill., der ere ganske unødvendige, eftersom der er 5 Mill. til Raadighed i de kommende 16 Maaneder? Den højtærede Ministers Argument mod os har intetsteds hjemme, thi naar vi komme til Marineministeriet, hvor Loven er anderledes formet, hvor Beløbet skal anvendes inden Udgangen af 1913, og hvor der ingen Bevilling er til Raadighed, have vi ikke ment at burde stille Forslag om at stryge det Beløb, der søges. Men naar den højtærede Forsvarsminister saa kom ind paa nogle Bemærkninger om det Virvar, der vilde fremkomme, hvis det ene Ministerium vilde søge at kuldaste, hvad de tidligere havde vedtaget, og hvis man fra et Folketings Side vilde standse, hvad der fra foregaaende Folketings Side var bevilget, vil jeg dog tillade mig at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at det synes, at man i et andet Land har kunnet gøre noget saadant. Hvad er det nemlig, der er sket i Sverige, efter at Venstreministeriet er kommet til Magten, andet end netop dette, at en af det tidligere Ministerium med dets Rigsdagsflertal gennemført Bevilling, der oven i Købet havde medført Bestilling paa Værksteder af store Krigsforanstaltninger, nemlig Paabegyndelsen af et stort nyt Krigsfartøj, er, efter at Rigsdagsflertallet er skiftet og et nyt Ministerium traadt til, bleven standset.